

Bijbelstudie Cenrum: studie over:
Gemeente van Jezus, de Christus der Schriften

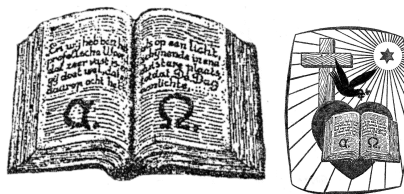
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Cenrum: studie over:
Gemeente van Jezus, de Christus der Schriften

Wij willen, aan de hand van Gods Woord, gaan bestuderen hoe wij nu een zuivere Bijbelse Gemeente moeten zien. Wij komen dan eigenlijk meteen uit bij een “huiskgemeente” vorm. Een huiskgemeente is een gemeenschap van Christenen die in een kleine groep bijeenkomen om gezamenlijk een samenkomst te houden ter ere van Jezus, de Christus der Schriften, zonder dat zij een officieel kerkgenootschap vormen en/of een kerkgebouw hebben.

Het principe van de huiskgemeenten komt bijvoorbeeld voor in landen waar in meer of mindere mate Christen vervolging of Christen onderdrukking plaatsvindt, bijvoorbeeld in de Sovjet-Unie, China, of in de meeste islamitische landen. Maar ook in landen waar de macht van Rome overheerst.

In deze landen is de reden meestal, dat men niet openlijk het zuivere Christendom mag belijden of dat het zelfs verboden is en men daarom in het verborgene moet werken. In landen waar het zuivere Christendom algemeen beleden mag worden, komen ook steeds meer en meer huiskgemeenten voor. Niet alleen omdat gelovigen daar vrijheid ervaren, maar vooral om een hechtere gemeenschap te beleven, zoals het in het Woord van God, de Bijbel omschreven staat.

De belangrijkste reden voor huiskgemeenten in de “vrije wereld” is, omdat men terug wil gaan naar het Bijbelse principe van Gemeente zijn, zoals dat beschreven wordt in het Nieuwe Testament: in de Handelingen en de diverse brieven.

Laten wij enkele voorbeelden van huiskgemeenten bekijken die omschreven worden in het Woord van God, de Bijbel:

Lydia's huis. **Handelingen 16:40.** *“En uit de gevangenis gekomen, gingen zij naar Lydia, en zij zagen de broeders en spraken hen bemoedigend toe en vertrokken”.*

Een bovenkamer. **Handelingen 20:8.** *“En er waren verscheidene lampen in de bovenzaal, waar wij vergaderd waren”.*

Het huis van Prisca en Aquila. **Romeinen 16:3-5.** *“Groet Prisca en Aquila, mijn medewerkers in Christus Jezus, mensen, die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben. Niet ik alleen ben hun dankbaar, maar ook al de heiden gemeenten. Groet insgelijks de gemeente bij hen aan huis. Groet mijn geliefde Epenetus, de eersteling voor Christus uit Asia”.*

En 1 Korintiërs 16:19. *“U groeten de gemeenten van Asia. Vele groeten in de Here van Aquila en Prisca en van de gemeente bij hen aan huis”.*

Nymfa's huis in Laodicea. **Kolossenzen 4:15.** *“Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis”.*

Archippus' huis. **Filemon 2.** *“aan Apfia, de zuster, aan Archippus, onze medestrijder, en aan de gemeente te uwen huize”.*

In het vrije Westen worden deze huiskgemeente door de mens als een “nieuw fenomeen” gezien. Maar de werkelijkheid is, dat huiskgemeenten al bestaan sinds de Pinksterdag in **Handelingen 2:42-47.** *“En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschieden door de apostelen. En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden: en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden”.*

De kerken, zij zijn pas ontstaan nadat keizer Constantijn het Christendom vrijheid verleende. Voordien waren er slechts kleine huiskgemeenten.

Bijbelstudie Centrum: studie over:
Gemeente van Jezus, de Christus der Schriften

En de huidige vrije Christelijke gemeenten, bestaande als zijnde “stichtingen” (wereldse organisaties), dat is een nieuw aardse ontwikkeling, dat pas vanaf de 2^e helft van de vorige eeuw ontstaan is. (bestudeer ook onze ingrijpende studie hierover op onze Website bijbelstudiecentrum.nl / studies: “de geschiedenis van de kerk / gemeente”)

Een groot aantal tegenwoordige huiskgemeenten hebben hun bestaan, omdat er aanvankelijk een klein groepje gelovigen in een huis bijeenkomen. In China is de huiskgemeente één van de middelen die God heeft gebruikt om het aantal Chinese gelovigen te vermeerderen.

Rond 1930 waren er in China slechts enkele duizenden gelovigen; op dit moment zijn er misschien wel meer dan 80 miljoen!

Alleen in een kleinschalige bijeenkomst kan het principe, wat gegeven wordt voor een samenkomst in **1 Korintiërs 14**, ten uitvoer worden gebracht.

“Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren. Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen. Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend. Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf, maar wie profeteert, sticht de gemeente. Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt, maar liever nog, dat gij profeteerdet. Wie profeteert, is meer dan wie in tongen spreekt, tenzij hij het ook uitlegt, zodat de gemeente stichting ontvangt.

En nu, broeders, als ik tot u kom en spreek in tongen, wat nut zal ik u brengen, als ik mij niet tot u richt, of met een openbaring, of met kennis, of met profetie, of met onderricht? Hoe toch zal men zelfs bij onbezielde dingen, die geluid geven, fluit of citer, als zij geen verschil in toon doen horen, te weten komen wat op de fluit of de citer gespeeld wordt? Immers, indien de bazuin een onduidelijk geluid geeft, wie zal zich gereed maken tot de strijd?

Evenzo, indien gij met uw tong geen verstaanbare volzin spreekt, hoe zal men het gesprokene begrijpen? Gij zoudt immers in de lucht spreken? Er zijn wie weet hoe vele soorten van klanken in de wereld en niets is zonder zijn eigen klank. Indien ik nu de betekenis van een klank niet ken, zal ik voor iemand, die spreekt, een vreemde zijn en de spreker zal voor mij een vreemde zijn. Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente.

Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen. Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar. Hoe staat het dan? Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand; ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand. Want anders, indien gij een zegen uitspreekt met uw geest, hoe zal iemand, die als toehoorder aanwezig is, op uw dankzegging zijn amen spreken? Hij weet immers niet, wat gij zegt. Want gij dankt wel goed, doch de ander wordt er niet door gesticht. Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek; maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een tong.

Broeders, weest geen kinderen in het verstand, maar in de boosheid; wordt in het verstand volwassen. In de wet staat geschreven: Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal Ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Here. Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen; de profetie echter is niet voor de ongelovigen, maar voor hen, die geloven.

Indien dan de gehele gemeente bijeengekomen is en allen in tongen spreken, en er komen toehoorders of ongelovigen binnen, zullen zij niet zeggen, dat gij wartaal spreekt? Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is.

Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden. Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, en laat één uitleg geven. Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken. Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. Maar indien aan een ander, die daar gezeten is, een openbaring ten deel valt, moet de eerste zwijgen. Want gij kunt

Bijbelstudie Centrum: studie over:
Gemeente van Jezus, de Christus der Schriften

allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede.

Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar mannen om opheldering vragen; want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente. Of is het woord Gods bij u begonnen? Of heeft het alleen u bereikt? (bestudeer ook onze interessante studie hierover op onze Website bijbelstudiecentrum.nl / studies: "Vrouw zijn in de Gemeente")

Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wèl weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is. Maar als iemand hiermede niet rekent, dan wordt met hem niet gerekend. Zo dan, mijn broeders, streeft ernaar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet. Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden".

Alleen in een kleinschalig huis bijeenkomst kan de Tafel van de Heer centraal in **elke** samenkomst worden gevierd, waar tijdens de samenkomst het brood en de wijn worden gedeeld. Dus geen Tafel aan het einde van een samenkomst, neen, centraal behoort zij te staan midden in elke samenkomst. Jezus, de Christus der Schriften behoort in elke samenkomst, middels de Tafel steeds het centrum te zijn waar het om draait. Paulus zegt het zeer duidelijk in de Schrift en wel in **1 Kor. 1:23**. "**doch wij prediken een gekruisigde Christus**".

1 Korintiërs 11:14-22: "*Daarom dan, mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij! Ik spreek immers tot verstandige mensen; beoordeelt dan zelf, wat ik zeg. Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap met het bloed van Christus? Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus? Omdat het één brood is, zijn wij, hoe velen ook, één lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood. Ziet, hoe het gaat bij het Israël naar het vlees: hebben niet zij, die de offers eten, gemeenschap met het altaar? Wat wil ik hiermede dan zeggen? Dat een afgodenoffer iets is, of dat een afgod iets is? Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan boze geesten en niet aan God en ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten. Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der boze geesten, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der boze geesten. Of willen wij de Here tot naijver wekken? Zijn wij soms sterker dan Hij?*

Gods Woord, de Bijbel kent totaal geen kerken met voorgangers, collectes, avondmaal, kinderdoop, heidense "Christelijke" feesten, kerkelijke geloofsbelijdenissen, elke zondagochtend luisteren naar een preek, kinderdiensten, aanbiddingsdiensten, genezingsdiensten en ga zo maar door. Nergens in Gods Woord, de Bijbel wordt ons hierover geschreven, dus zijn het menselijke toevoegingen aan het Woord.

In Gods Woord, de Bijbel gaat het Gemeente zijn over "**levende stenen**", niet over een (kerk)gebouw. En dan spreken wij van geen enkele vorm van "**organisatie**" (wereldse stichtingen) maar het gaat puur over "**levende stenen**", een "**organisme**". (het Lichaam van Christus)

Een organisme staat ook altijd lijnrecht tegenover een organisatie. In Gods Woord, de Bijbel komt men samen in een huis, waarbij iedereen iets heeft om de anderen mee te zegenen. In Gods Woord, de Bijbel deelt men samen een maaltijd. In Gods Woord, de Bijbel is iedereen een deel van de samenkomst en heeft niet elke leeftijdsgroep zijn eigen bijeenkomst.

Het gevaar kan echter wel zijn, bijvoorbeeld doordat huisgemeenten meestal onafhankelijk en soms wat ver van elkaar actief zijn, dat bij het vormen van een huisgemeente men een "eigen interpretatie" over passages in de Bijbel gaat aannemen. Bijbelse waarheden dienen daarom altijd getoetst te worden aan het Woord. En het Woord van God, de Bijbel is het enige gezagdragende.

Er zijn een groot aantal redenen om de start van een huisgemeente te overwegen:

- Het is volledig een Bijbels model.
- Dit model richt zich op het gezin: ouders en kinderen doen allemaal op een gepaste manier mee.
- Mensen leren elkaar beter en gemakkelijker kennen in een kleine groep.
- Kleinere groepen kunnen leiden tot een grotere verantwoordelijkheid naar elkaar toe.
- Iedereen doet mee en dient de andere, waardoor mensen sterker groeien, omdat zij hun geestelijke gaven gebruiken.

Bijbelstudie Cenrum: studie over:
Gemeente van Jezus, de Christus der Schriften

- Opgeleide voorgangers (theologen) zijn niet nodig, omdat Gods Geest de leiding heeft tijdens de samenkomst.
- Dure, tijdsintensieve programma's zijn niet nodig.
- Huisgemeenten gebruiken hun financiële middelen vooral voor evangelisatie, het dienen van de gemeenschap of het zorgen voor de behoeften van de gemeenteleden, niet voor de aankoop van dure gebouwen en dergelijke.
- Omdat zij minder op de voorgrond treden, zijn zij beter in staat om stand te houden onder vervolging en onderdrukking.

Wat doen mensen in huisgemeenten? **Handelingen 2:42-47** vertelt ons in grote lijnen wat er in een huisgemeente zou moeten gebeuren.

“En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden; en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden”.

Gelovigen leggen zich toe op:

- Het onderricht van de apostelen - Gods Woord, de Bijbel lezen, bestuderen en bespreken.
- Gemeenschap; samen zijn, van elkaars gezelschap genieten en elkaar bemoedigen.
- Samen eten en samen de Tafel van de Heer gebruiken.
- Gebed - samen bidden voor elkaars behoeften en voor de Geestelijke groei.
- Samen zijn - tijd met elkaar doorbrengen en in harmonie met elkaar leven.
- Geven - in de behoeften van elkaar en van andere mensen voorzien.
- Aanbidding - het prijzen en verheerlijken van God door middel van woord en muziek.

De Heer Zegene u.
Amen.